

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Maciak

Protokolant: Katarzyna Gałązka

Przy udziale Prokuratora: ---

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2020 r. na rozprawie

sprawy

T. Z. syna E. i Z. z domu F.

urodzonego (...) w Ł.

oskarżonego o to, że

w okresie od 01 grudnia 2018 roku do 27 maja 2019 roku w miejscowości B. województwa (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad zoną K. Z. (1) w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu oraz na trzeźwo wszczynał awantury domowe, w trakcie których używał wobec wymienionej słów wulgarnych, powszechnie uważanych za obelżywe, czym znieważał, poniżał, ośmieszał, krytykował oraz groził wyżej wymienionej pobiciem i pozbawieniem życia, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione oraz stosował przemoc fizyczną w postaci szarpania, popychania oraz przytrzymywania i zatykania rękoma usta, a także uderzania rękoma po całym ciele, swoim zachowaniem zmuszał wyżej wymienioną pokrzywdzoną do uciekania z domu, a nadto w dniu 27 maja 2019 roku dokonał uszkodzenia ciała K. Z. (1) w ten sposób, że uderzał rękoma po całym ciele oraz kolanem w nos pokrzywdzonej powodując obrażenia w postaci guza okolicy skroniowej lewej, stłuczenia śródrezcza prawego i stłuczenia nosa, czym spowodował naruszenie czynności narządów ciała poniżej dni 7 (siedmiu)

tj. o czyn z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

orzeka:

- oskarżonego T. Z. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 207 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 207 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;**
- zasądza ze Skarbu Państwa na rzecz adw. W. A. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu;**
- zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych i kosztami tymi obciąża Skarb Państwa**

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 614/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	T. Z.	Oskarżony w okresie od 1 grudnia 2018 roku do 27 maja 2019 roku w miejscowości B. województwa (...) znęcał się fizycznie i psychicznie nad żoną K. Z. (1) w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu oraz na trzeźwo wszczynał awantury domowe, w trakcie których używał	

		<p>wobec wymienionej słów wulgarnych, powszechnie uważanych za obelżywe, czym znieważał, poniżał, ośmieszał, krytykował oraz groził wyżej wymienionej pobiciem i pozbawieniem życia, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione oraz stosował przemoc fizyczną w postaci szarpania, popychania oraz przytrzymywania i zatykania rękoma usta, a także uderzania rękoma po całym ciele, swoim zachowaniem zmuszał wyżej wymienioną pokrzywdzoną do uciekania z domu, a nadto w dniu 27 maja 2019 roku dokonał uszkodzenia ciała K. Z. (1) w ten sposób, że uderzał rękoma po całym ciele oraz kolanem w nos pokrzywdzonej powodując obrażenia w postaci guza okolicy skroniowej lewej, stłuczenia śródreżcza prawego i stłuczenia nosa, czym spowodował naruszenie czynności narządów ciała poniżej dni 7, co wyczerpuje dyspozycję art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>T. i K. Z. (1) są małżeństwem od 2016 roku. Mają trzyletnią córkę P.. Ponadto K. Z. (1)</p>	<p>Zeznania K. Z. Zeznania K. Ł.</p>	<p>9 23 v – 24</p>	

wychowuje córkę z innego związku (...). Razem z nimi mieszka też matka T. Z..

Od grudnia 2018 roku T. Z. znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją żoną K.. W tym czasie zaczął nadużywać alkoholu i wszczynać bezpodstawne awantury, jednak do kłótni dochodziło także wówczas, gdy oskarżony był trzeźwy. Używał wobec żony słów wulgarnych, obraźliwych, poniżał ją i krytykował mówiąc do niej „zjebie, kurwo, dziwko, szmato, suko, krowo”. Twierdził, że coś jest z nią nie tak, bo nie ma koleżanek, że powinna się leczyć psychiatrycznie. Kontrolował żonę sprawdzając, kiedy i gdzie wychodzi, co kupuje w sklepie. Gdy sam się zdenerwował na coś, winą za to obarczał K. Z. (1). Podczas kłótni pokrzywdzona często zaczynała płakać. Wówczas oskarżony zatykał jej usta rękoma, przytrzymywał i bił rękoma po głowie. Często gdy T. Z. wpadał w szal, jego żona chowała się w takie miejsca, gdzie nie groziło jej dodatkowe niebezpieczeństwo, na przykład upadek ze schodów.

Zdarzyło się, że podczas jazdy samochodem K. Z. (1) źle wpisała w nawigacji nazwę miejscowości. Gdy powiedziała o tym mężowi, została przez niego

Zeznania A. Z.

86 – 88

<p>uderzona pięścią w twarz aż zaląła się krwią.</p> <p>K. Z. (1) nie zgłaszała interwencji policji, nie chciała, by mąż poniósł konsekwencje swojego zachowania.</p> <p>T. Z. groził też żonie pobiciem i pozbawieniem życia.</p>			
<p>W dniu 27 maja 2019 roku około godziny 18.00 T. Z. poszedł od sąsiada i spożywał z nim alkohol. Do domu wrócił około godziny 21.00, po czym wszczął awanturę z żoną, krzyczał do niej „patrz kurwo, co ci teraz zrobię”. Bił ją pięściami po ciele. W pewnym momencie pokrzywdzonej udało się uciec do pokoju teściowej. Po chwili jednak oskarżony przyszedł tam, w obecności matki powtórzył swoje słowa i znów bił żonę rękoma po całym ciele a także uderzył ją kolanem w nos. Obecne przy tym dzieci zaczęły płakać. Następnie T. Z. wyszedł z pokoju swojej matki, ale nadal krzyczał i ubliżał żonie, Po pewnym czasie wrócił. K. Z. (1) zaczęła krzyzczeć trzymając młodszą córkę na ręku. Z. Z. (2) złapała wówczas syna za nogę. Wówczas K. Z. (1) wraz z dziećmi w obawie o bezpieczeństwo uciekła z domu przez balkon i poszła do sąsiadki T. S.. Została</p>	<p>Zeznania K. Z.</p>	<p>9 v</p>	

wezwana na interwencję policja oraz pogotowie.			
W wyniku zachowania oskarżonego K. Z. (1) doznała obrażeń w postaci stłuczenia nosa, stłuczenia głowy okolicy skroniowej lewej oraz stłuczenia śródreżcza prawego. Powyższe obrażenia stanowiły naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 k.k.	Karta medycznych czynności ratunkowych Opinia sądowo - lekarska	11 41	
Przybyli na miejsce zdarzenia funkcjonariusze policji zatrzymali oskarżonego i zbadali go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzone badanie wykazało obecność 0,73 miligrama alkoholu w litrze wydychanego powietrza	Protokół zatrzymania osoby Protokół badania stanu trzeźwości	2 – 3 6	
T. Z. był w przeszłości wielokrotnie karany. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 20 sierpnia 2004 roku w sprawie XVII K 23/04 został skazany za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności. Następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 9 listopada 2009 roku w sprawie II K 489/09 został skazany za czyn 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia	Dane o karalności	27 – 28	

wolności oraz na karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych stawka. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 15 lutego 2010 roku w sprawie II K 995/09 T. Z. został skazany za czyn z art. 244 k.k. na karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka. Kolejny wyrok skazujący wydał Sąd Rejonowy w Skierniewicach w dniu 14 sierpnia 2011 roku w sprawie II K 574/10. T. Z. został wówczas skazany za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz 40 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda stawka. W dniu 17 lutego 2012 roku w sprawie II K 559/11 Sąd Rejonowy w Skierniewicach wydał wyrok łączny, w którym połączył kary grzywny orzeczone w sprawach II K 489/09 i II K 995/09 i wymierzył łączną karę 170 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 23 stycznia 2015 roku w sprawie II K 454/14 T. Z. został skazany za czyny z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 k.k., z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz z art. 178a § 1 k.k. na karę łączną 1 roku

<p>10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 4 lata próby. Ponadto Sąd orzekł wówczas dwuletni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz świadczenie pieniężne w wysokości 500 złotych.</p> <p>W sprawie II K 369/16 Sąd Rejonowy w Łowiczu wyrokiem z dnia 22 maja 2017 roku skazał T. Z. za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 100 stawek dziennych grzywny po 30 złotych każda stawka</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>2. OCena DOWOdów</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	

	Zeznania K. Z. (1)	Sąd uznał za wiarygodne zeznania pokrzywdzonej z postępowania przygotowawczego. K. Z. (1) opisała wówczas szczerze, jak wyglądały jej relacje z mężem. Podkreśliła przy tym, że mimo wszystko kocha T. Z. i nie chce, by trafił on do zakładu karnego. Zdaniem Sądu to było powodem, dla którego w toku dalszego postępowania pokrzywdzona zmieniła zeznania. Pierwsza relacja K. Z. (1) koresponduje z zeznaniami funkcjonariuszy policji oraz z dowodami w postaci dokumentów.	
	Zeznania K. Ł. i D. Z.	Funkcjonariusze policji opisali w sposób obiektywny i bezstronny znane sobie fakty. Nie mieli żadnego powodu, aby zeznawać na korzyść jednej bądź drugiej strony. Nie znali wcześniej oskarżonego, nie przeprowadzali z jego udziałem innych czynności, nie byli zainteresowani wynikiem niniejszego postępowania. Zeznania K. Ł. i D. Z. wzajemnie się uzupełniają tworząc jednolitą całość	
	Dowody w postaci dokumentów	Ich autentyczność i moc dowodowa nie były kwestionowane przez strony w toku procesu. Dokumenty zostały wystawione przez kompetentne podmioty w	

		<p>ramach ich uprawnień służbowych.</p> <p>W szczególności wiarygodna jest opinia biegłej psycholog dotycząca wiarygodności psychologicznej zeznań złożonych przez małoletnią A. Z. (2). Biegła posiadająca wiedzę fachową i doświadczenie zawodowe szczegółowo omówiła treść zeznań oraz zachowanie dziewczynki podczas przesłuchania. Przedstawione przez nią wnioski zostały logicznie i przekonująco uzasadnione.</p>	
	Wyjaśnienia oskarżonego	T. Z. przyznał się do znęcania psychicznego nad żoną w sposób opisany w zarzucie. Odmówił składania wyjaśnień.	
	Zeznania A. Z. (2)	Małoletnia starała się w swych wypowiedziach obiektywnie przedstawić sytuację rodzinną. Podała okoliczności korzystne i niekorzystne zarówno dla K. Z. (1) jak dla oskarżonego, opisała zdarzenia oraz zachowania rodziców zgodnie z zarejestrowanym obrazem ich przebiegu. Nie jest w stanie dokładnie umiejscowić zdarzeń w czasie, ale jej wypowiedzi są adekwatne do stopnia rozwoju.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów			

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>				
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
	Zeznania K. Z. (1) z postępowania sądowego	Sąd nie dał wiary zeznaniom pokrzywdzonej złożonym na rozprawie. K. Z. (1) już w swoich pierwszych zeznaniach podała, że jej celem nie jest doprowadzenie do skazania męża. Nie sposób przesądzić, czy obawia się oskarżonego, jest od niego zależna finansowo, czy rzeczywiście bardzo go kocha. Pokrzywdzona nie potrafiła racjonalnie wytłumaczyć zmiany w swoich zeznaniach. Obecnie całą odpowiedzialność za zaistniałą stara się przerzucić na siebie mówiąc, że to ona powinna zostać ukarana. Próbowwała wmówić, że inne osoby obce dla niej i jej męża fabrykowały dowody i robiły wszystko, by T. Z. został skazany. Pokrzywdzona zarzuca nawet ratownikom medycznym, że zbadali ją wbrew jej woli a następnie podali nieprawdę w dokumentacji, bo ona żadnych obrażeń ciała nie posiadała. Fakt ich istnienia potwierdzili w swoich zeznaniach funkcjonariusze policji. K. Z. (1) broniąc męża posunęła się nawet do		

		<p>tego, że przedstawiła w negatywnym świetle starszą córkę mówiąc, że jest ona niegrzecznym dzieckiem, stwarza problemy wychowawcze w domu i w szkole. W ten sposób chciała zdyskredytować jej zeznania. Należy zaznaczyć, że A. Z. (2) została całkowicie odmiennie opisana przez babcię Z. Z. (2), która uważa ją za grzeczną dziewczynkę, na którą nikt się nie skarży.</p> <p>Przyjmując na siebie całkowitą odpowiedzialność za sytuację istniejącą w rodzinie pokrzywdzona nie zauważa i nie potrafi wyjaśnić faktu, że sam T. Z. w swych wyjaśnieniach potwierdził okoliczność, że znęcał się nad nią psychicznie w sposób opisany w zarzucie.</p>	
	<p>Zeznania Z. Z. (2)</p>	<p>Zeznania te są tylko częściowo wiarygodne. Świadek jako matka oskarżonego stara się przedstawić syna w jak najlepszym świetle. Zwłaszcza podczas przesłuchania przed sądem Z. Z. (2) bagatelizowała negatywne zachowania oskarżonego. Jej twierdzenia pozostają w sprzeczności nie tylko z pierwszymi depozycjami synowej ale też z relacją A. Z. (2), która potwierdziła, że między rodzicami często dochodzi do kłótni. Z.</p>	

		Z. (2) zaprzeczyła, by w dniu 27 maja 2019 roku doszło do „bicia”, nie potrafi wytłumaczyć, dlaczego synowa była badana przez lekarza, twierdzi, że nie słyszy odgłosów kłótni.	
	Zeznania T. S.	Również zeznania tego świadka są nie w pełni wiarygodne. S. Z. twierdzi, że w rodzinie tej nie ma problemu ze spożywaniem alkoholu, choć zgromadzony w sprawie materiał dowodowy (w tym zeznania A. Z. (2)) wskazuje, że obydwójce małżonkowie nie stronią chociażby od picia piwa. T. S. sama dowolnie przyjęła, że K. Z. (1) nie mówiła prawdy, że incydenty podobne do tego z 27 maja 2019 roku zdarzały się wcześniej. W ocenie Sądu świadek jako bliska sąsiadka nie chce się negatywnie wypowiadać o oskarżonym ani angażować się w jego problemy małżeńskie.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Odpowiedzialności za czyn z artykułu 207 § 1 k.k. podlega ten, kto znęca się fizycznie i psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny.</p> <p>Pojęcie „znęcanie się” na gruncie art. 207 k.k. zawiera w sobie istnienie przewagi sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić lub może to uczynić w niewielkim stopniu. Przepięstwo określone w art. 207 § 1 k.k. może być popełnione umyślnie i to wyłącznie z zamiarem bezpośrednim. Przesądza o tym znamie „znęca się” charakteryzujące szczególne nastawienie sprawcy (wyrok SN z 11 lutego 2003 roku, IV KKN 312/99, Prok. i Pr. Rok 2003, Nr. 9, poz. 3). Za znęcanie się nie można uznać zachowania sprawcy, które nie powoduje u ofiary poważnego cierpienia moralnego, ani w sytuacji, gdy między osobą oskarżoną, a pokrzywdzoną dochodzi do wzajemnego znęcania</p>	

się. (komentarz do kk t. 2 str. 613-616 pod red. Andrzeja Zolla, Zakamycze 1999 rok).

Przestępstwo znęcania cechuje się pewnym rozciągnięciem w czasie i należy do kategorii przestępstw z wielokrotnością aktów sprawczych. Znęcanie się jest najczęściej realizowane przez wielokrotne zamachy na takie dobra jak godność osobista, zdrowie, nietykalność cielesna.

W niniejszej sprawie oskarżony na przestrzeni ponad pół roku podejmował z pewną systematycznością szereg działań skierowanych przeciwko żonie.

W świetle ustalonego stanu faktycznego nie budzi wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 207 § 1 k.k.

Dowodami świadczącymi o sprawstwie oskarżonego są przede wszystkim zeznania pokrzywdzonej z postępowania przygotowawczego oraz relacje funkcjonariuszy policji i zgromadzone w sprawie dowody w postaci dokumentów..

Zachowanie oskarżonego było umyślne, chciał on zadać cierpienie pokrzywdzonej. Stosował wobec niej siłę fizyczną

w postaci szarpania i popychania, przytrzymywania, zatykania rękoma ust, uderzania rękoma po całym ciele. Ponadto T. Z. znęcał się nad żoną psychicznie w ten sposób, że wszczynał awantury domowe, w trakcie których używał wobec wymienionej słów wulgarnych, powszechnie uważanych za obelżywe, czym znieważał, poniżał, ośmieszał, krytykował oraz groził wyżej wymienionej pobiciem i pozbawieniem życia, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione. Groźby te wzbudzały w pokrzywdzonych obawę, że zostaną spełnione. Obawa ta była w pełni uzasadniona okolicznościami, wszak oskarżony niejednokrotnie wypowiedane groźby realizował zdając żonie ciosy w różne części ciała.

Należy podzielić stanowisko zawarte w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 04.06.1990 r. (V KRN 96/90 OSP 1992 nr 4 poz. 78), że pojęcie „znęcanie się” zawiera w sobie istnienie przewagi sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić lub może to uczynić tylko w niewielkim stopniu.

Dlatego okoliczność, że podczas awantur pokrzywdzona nie zachowywała się całkowicie biernie i nieraz w nerwach coś odpowiedziała mężowi (nawet, jeżeli były to słowa wulgarne) nie pozbawia zachowania T. Z. znamion znęcania. Ze strony pokrzywdzonej jest to właśnie element obronny, próba złagodzenia niekorzystnych dla niej skutków a także wyładowania negatywnych emocji. Nie oznacza to jednak, że K. Z. (1) była w stanie przeciwstawić się oskarżonemu.

Ponadto w dniu 27 maja 2019 roku uderzając pokrzywdzoną rękoma po całym ciele, w tym kolanem w nos T. Z. spowodował u żony obrażenia w postaci guza okolicy skroniowej lewej, stłuczenia śródreżcza prawego i stłuczenia nosa. Obrażenia te skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni, co wyczerpuje dyspozycję art. 157 § 2 k.k..

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

T. Z.			<p>Sąd wymierzył oskarżonemu za przypisane przestępstwo karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Okolicznościami obciążającymi są: działanie w dniu 27 maja 2019 roku w stanie nietrzeźwością, podejmowanie negatywnych zachowań i wszczynanie awantur w obecności małoletnich dzieci oraz wyczerpanie dyspozycji aż dwóch przepisów ustawy karnej. Okolicznością obciążającą jest także uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego.</p> <p>Jedyną okolicznością łagodzącą, jakiej się Sąd dopatrzył, jest częściowe przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu.</p>
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
			<p>Sąd przyznał kuratorowi ustanowionemu dla ochrony praw małoletniej A. Z. (2) – adwokatowi W. A. wynagrodzenie, którego wysokość została ustalona na podstawie § 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3, w związku z § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3</p>

		października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Do zastosowanych stawek został doliczony podatek VAT w wysokości 23 %. (§ 4 ust. 3 rozporządzenia).
6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3.	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość osiągniętych dochodów. Z zeznań pokrzywdzonej wynika, że T. Z. nie	

	posiada stałej pracy, a rodzinie finansowo pomaga matka K. Z. (1).
6. 1Podpis	